

Sant Ignasi - Sarrià
Associació d'Antics Alumnes

estol

LA REVISTA DELS ANTICS ALUMNES
DE SANT IGNASI-SARRIÀ

núm.
286 ABRIL
DE 2011

Membre de:
 IESUITES
EDUCACIÓ

ANY LXV

editorial

Units farem camí

ANTONI ROIGÉ, S.J.

Consiliari de l'Associació d'Antics Alumnes

Estem vivint uns grans canvis socials, econòmics i de noves estructures en la nostra societat. Per poder assolir amb certes garanties aquesta renovació social ens convé associar-nos i afrontar tots junts les dificultats i circumstàncies que ens han portat tots aquests canvis i estructures noves.

Per això ens conviden a incorporar-nos a la Fundació Jesuïtes Educació. Totes les associacions catalanes d'Antics Alumnes de la nostra província jesuítica hi estan convidades.

Com segurament ja sabeu, aquesta Fundació Jesuïtes Educació coordina totes les escoles i col·legis dels jesuïtes de tot Catalunya.

Això ens demana acceptar noves estructures per tenir un front comú i criteris acordats per donar tots junts un testimoni cristià en el món en què vivim.

Voldria que tots els nous canvis de la nova societat ens portin la il·lusió de poder viure noves experiències i trobar més germanor i pau entre nosaltres i en tot el món.

El nou Estol se'n vol fer ressò. La nostra pregària és també de confiança en Déu.

Consell de redacció:

Josep M. Jané (p. 1964)
Antoni Roigé, SJ
i Pere Grau (p. 1954) *noticiari*

Maquetació i disseny:

Mireia Barreras (p. 1987)

Impressió: Grupo Gráfico

Edita:

Associació Antics Alumnes
Sant Ignasi-Sarrià
Carrasco i Formiguera, 32
08017 Barcelona
Tel. 93 602 30 00 - ext. 252
Fax. 93 602 30 04
E-mail: antics.santignasi@fje.edu
www.antics.stignasi.fje.edu

President:

José Manuel Casasnovas (p. 1970)

Consiliari: Antoni Roigé, s.i.

Secretaria: Carme Olivella

La direcció de l'Estol assumeix el contingut general de la publicació, respecta les opinions dels seus col·laboradors però no se'n fa responsable.

Membre de:

 **JESUÏTES
EDUCACIÓ**

Sumari

- 04 **Comissió Delegats**
GUILLERMO BRIONES (P. 1970)
- 07 **Comissió Web**
GERMÁN CLAVERO (P. 2004)
- 08 **Comissió Pastoral**
CRISTINA PORTA (P. 2005)
- 10 **Beca 1956**
J.L. AYXELÁ, F. TORRAS I R. MULLERAT (P. 1956)
- 11 **Junta Associacions**
Resum discurs P. Magriñà
- 18 **Conferència**
Where is the limit?
JOSEF AJRAM (P. 1996)
- 19 **Conferència**
Quin futur per al cristianisme?
ALEXIS BUENO (P. 1987)
- 22 **Trobades de promoció**
1945/1952/1970/1990
- 24 **La nostra gran família**
Joaquín Fuster de Carulla (P. 1947)
- 26 **MAGIS2011**
CARMEN ARNAU (P. 1986), ALEXIS BUENO SJ (P. 1987) I ALTRES
- 27 **Exalumnes al món**
Dídac Boadas Bayer (P. 1999)
- 28 **Cristianisme i Justícia**
XAVIER CASANOVAS (P. 2001)
- 30 **Així és el Txad**
t'agafa i no et deixa
NÚRIA VILLALONGA
- 32 **Acuerdo de esponsorización**
con el RACC

Editorial

JOSÉ MANUEL CASASNOVAS ROLDÓS (P. 1970)
President de l'Associació

Un dels objectius de la nostra Associació –recollit en els estatuts– és “la col·laboració amb la Companyia de Jesús”. En aquest ESTOL queda palès el camí que estem fent junts, en tres articles que mostren aquesta estreta col·laboració entre els jesuïtes i els antics alumnes, i que aprofiten la difusió de la nostra revista.

El primer té a veure amb la **Fundació Jesuïtes Educació** i el somni que el nostre Pare Provincial, l'antic alumne Lluís Magriñà, S.J. (P.1964), ens proposa. És molt interessant veure el paral·lisme entre els principis de la *Ratio Studiorum*, de fa cinc segles, i la carta fundacional de la FJE. Com diu Carl Sandburg, poeta, historiadore i novel·lista nord-americà, «*res succeeix sense que primer hi hagi un somni*». En el món empresarial, a aquest “somni” també se l'anomena “visió”. Dit d'una altra forma, ¿com vols que sigui el futur de la teva empresa, quin “propòsit” marca la direcció per la qual camines, i

quins “valors” t'informen de la manera que has d'actuar?

Després tenim un article promocional dels magnífics *Quaderns* de Cristianisme i Justícia, que s'editen des de fa gaire bé 30 anys, amb caràcter bimensual, i que són eina per treballar la formació humana, social i cristiana que vàrem rebre en el Col·legi i que cal actualitzar. El jesuïta Llorenç Puig n'és el director.

A continuació podem gaudir del resum de la conferència feta pel també antic alumne Alexis Bueno, S.J. (P.1987), que el 3 de març, i sota el títol *Quin futur per al Cristianisme?* va parlar del signes del nostre temps que semblen dir que el cristianisme és una cosa del passat, que no té força entre els joves, o que les anomenades “escoles cristianes” potser no tenen com a objectiu “fer cristians”. Alexis reflexiona sobre aquests temes amb un testimoniatge viscut en primera persona, donant resposta a cadascun d'ells.

Comissió Delegats

GUILLERMO BRIONES (P. 1970)

Vicepresident de l'Associació

Consell de Delegats 2011

El pasado 7 de Febrero 2011, como ya es habitual el primer lunes del mes de febrero, se celebró el Consell de Delegats, que tuvo una muy nutrida presencia de Delegados de las promociones.

El Presidente de la Asociación fue presentando los puntos del orden del día, con las intervenciones específicas de:

- 1 Enric Rebés, Secretario de la Junta, leyendo el Acta de la reunión anterior, que fue aceptada. También se refirió a las reuniones nacionales e internacionales de Asociaciones de Ex alumnos, a las que asiste en su condición de miembro de nuestra Junta, Vicepresidente de la Federación Española de Asociaciones de Antiguos Alumnos de Jesuitas y Vicepresidente de la Confederación Europea de Asociaciones de Antiguos Alumnos de Jesuitas.
- 2 Josep Mª Marqués que presentó, de forma resumida, la situación de cuentas y los documentos económicos de la Asociación, junto con el Presupuesto del año 2011, que fue aprobado, aunque se solicitó que los gastos fueran más desglosados, y así se quedó para el año próximo.
- 3 Cristina Porta presentó la Comisión Social, con actos como el Retiro de Manresa, las conferencias y las donaciones que la Asociación realiza a proyectos solidarios, en especial al Centro Sant Jaume de Badalona. Se discutió sobre la mejor difusión de las conferencias, y se pactó que se apoyaría en los Delegados para hacer llegar al máximo posible de Antics estos actos que se organizan.
- 4 Marc Pocurull presentó el proyecto de renovación de la web de la Asociación en la que están trabajando Marc, Germán Clavero, y en especial otro ex alumno, Xavier Domingo, con la supervisión de Francisco Guarnier. Se solicitó, una vez más, la colaboración de los Delegados para actualizar datos de los actuales, y proporcionar el máximo posible de nuevos datos para que la WEB sea dinámica y útil para todos los asociados.

5 El Padre Roigé estuvo hablando de las cuestiones pastorales, en su función de Consiliario, comentó ciertos aspectos del Estol, y pidió la colaboración de algún delegado para la revisión de la publicación. Asimismo comentó la no realización de la excursión a Nuria, y que este año se va a replantear en un día entre semana entre mayo y junio, ya que las épocas de visitar Nuria son épocas de exámenes que limitan la asistencia de ex alumnos más jóvenes.

6 En el turno de ruegos y preguntas, Alexis Bueno, Montse Puiggrós y Carmen Arnau presentaron el proyecto MAGIS, para este próximo agosto, en el que se van a congregar jóvenes de 18 a 30 años de colegios de jesuitas de los cinco continentes en España, con un encuentro general en Loyola, y después en grupos establecer unos días de convivencia con el objetivo de que se produzca un intercambio cultural y el encuentro para reflexionar sobre todos aquellos

temas que afectan a la juventud, además de preparar la visita del Papa a Madrid a mediados de agosto. Con este motivo solicitan la colaboración de la Associació.

7 Asimismo, en el turno de ruegos y preguntas, Juan N. Garcia Nieto, Joaquín Acha (P.1983) y Esteban Mogas (P.1982 de Caspe), padres de alumnos del Colegio, presentaron el proyecto de crear un fondo con el modelo de las Universidades americanas, que se dote con aportaciones de distintas procedencias, para que desde ese fondo "ENDOWMENT", se puedan conceder becas de estudios para estudiantes con dificultades económicas o por méritos de estudio.

8 Por último, el nuevo director del Colegio, y antiguo alumno, Antoni Parellada (P.1974), nos dio unas pinceladas de su objetivo como director, además de señalar el apoyo que ha obtenido de la Asociación desde su nombramiento.

9 José Manuel Casasnovas fue muy claro en su intervención, las Asociaciones de Antiguos alumnos tienen un papel cada vez más relevante dentro de la Compañía de Jesús, la vocación de permanencia de las Asociaciones, la estabilidad que las caracteriza y su aportación en muchas áreas del futuro de la Compañía están suponiendo un apoyo mutuo en su desarrollo. Por ese motivo se están manteniendo una serie de reuniones con los responsables de la Compañía para estrechar esa relación.

Las intervenciones de los Delegados fueron muy variadas, y en el transcurso de la reunión se dejó bien claro que la Asociación es un ente con una actividad creciente, y que los delegados de promoción deben ser cada vez más el vínculo entre los antiguos alumnos y la actividad de la Asociación. Se aprobaron todas las propuestas, incluida la subida de las cuotas de acuerdo con la inflación, y aumentar los premios a la excelencia en los trabajos de investigación de Bachillerato, concediendo un segundo premio a cada modalidad (Ciencias y Letras).

De forma más subjetiva me gustaría destacar el efecto tan positivo que la incorporación de nuevos y jóvenes miembros a la Junta está suponiendo. Este rejuvenecimiento de la Junta, está siendo muy alentador, los nuevos compañeros de Junta tienen un grado de implicación impresionante, que al margen de aportar su juventud y conocimientos sobre muchos aspectos tecnológicos que cada vez son más necesarios para aplicar en el futuro de la Asociación, están consiguiendo una Asociación más actual, más dinámica y más próxima a los ex alumnos.

“ Las intervenciones de los delegados fueron muy variadas, y en el transcurso de la reunión se dejó bien claro que la Asociación es un ente con una actividad creciente, y que los delegados de promoción deben ser cada vez más el vínculo entre los antiguos alumnos y la actividad de la Asociación.”

Guillermo Briones

Este año se han incorporado Blanca Font, que no pudo asistir porque estaba a punto de dar a luz, Cristina Porta, que ha cogido los aspectos pastorales y sociales con una gran energía, bienvenidas a la Junta. En años anteriores se incorporaron Dafne Farré, Marc Pocurull y Germán Clavero, y esto supone que la Asociación se está rejuveneciendo y confirma su voluntad de permanencia.

El Consell de Delegats finalizó con la tradicional cena servida por la Escola d'Hostaleria Sant Ignasi, que este año han tenido como hecho más destacado haber servido al Papa durante su visita. ¡¡¡ENHORABUENA!!!, se nota el trabajo bien hecho a lo largo de tantos años.

ComissióWeb

Está (re)naciendo una web

GERMÁN CLAVERO JORNET (P. 2004)

Vocal de l'Associació

En un plazo inferior a 2 meses, entrará en funcionamiento la nueva web de la Asociación: dinámica, eficiente y adaptada a las nuevas tecnologías. El objetivo es establecer un canal abierto de comunicación entre la Asociación y para sus asociados.

La globalización y la deslocalización son conceptos que no resultan ajenos a nadie. Internet y las nuevas tecnologías han sido el principal caballo de batalla. Se ha propiciado la confluencia entre personas, independientemente de su origen, salvando barreras culturales y espaciales que pocas décadas atrás parecían insalvables.

La Asociación agrupa personas de diversa edad, con diferentes intereses y lugar de residencia. El marco común debe ser, consecuentemente, un espacio global. Un espacio en el que poder compartir intereses e iniciativas entre compañeros que se impregnaron de un mismo barniz en las aulas del colegio.

Entre las finalidades de la web destacaremos:

- Informar de los proyectos que la Asociación desarrolla, mejorando su información.
- Presentar las actividades sociales, lúdicas y culturales organizadas para sus miembros e invitándoles a formar parte de éstas.
- Una red de comunicación entre los antiguos.

Para conseguir este objetivo, en futuras comunicaciones iremos informando de este desarrollo y de los cambios que progresivamente se implantarán.

Comissió Pastoral

RETIRO

Tener menos para tenernos más

CRISTINA PORTA FERRER (P. 2005)
Vocal de l'Associació

Éxodo. Ex – odos: ex (fuera) odos (camino), caminar hacia fuera. En el caso del Antiguo Testamento se refiere a la salida de de la esclavitud que sufrían los israelitas en Egipto para caminar hacia la libertad, hacia la Tierra Sagrada.

Sobre este episodio versaban los textos que trabajamos durante el día de retiro en Manresa, el pasado sábado 12 de Febrero, dirigido por Xavier Melloni S.J. Al principio me costó ver la relación que estos textos podrían tener conmigo

o con la situación actual que vivimos. Al final del día y gracias a los ratos de reflexión y sobre todo, a la puesta en común, lo vi clarísimo.

Los israelitas salían de la esclavitud física, nosotros debemos encontrar la salida de nuestras esclavitudes materiales. Ellos se dirigían hacia la Tierra de la Libertad, la Tierra Prometida, la Tierra Sagrada. En nuestro caso, debemos darnos cuenta de que la Tierra Sagrada está en nosotros, somos nosotros; tenemos el don de ser irrepetibles, nunca ni antes ni después de ahora existirá alguien como cada uno de nosotros, así, yo soy única, tú eres único y debemos hacer algo con esa irrepetibilidad. Es una gran responsabilidad, formamos parte de la aventura de la humanidad.

En estos momentos de crisis y necesidad podemos reconocernos también en el episodio del desierto, los que son guiados por Moisés tienen

hambre y sed y Dios les da agua y el maná, pero sólo deberán coger lo estrictamente necesario para cada día; a aquellos que cogieran de más se les pudriría al final del día. ¿Qué tema hay más actual que éste en los tiempos que corren?

Podríamos aprovechar estos momentos para valorar la calidad frente a la cantidad. Tener menos para tenernos más. Darnos cuenta de lo realmente esencial y aprender a liberarnos de todo lo demás, porque ¿cuántas veces lo urgente nos ha desviado de lo importante? Y ahí, sin apreciarlo, tenemos un maestro impagable: nuestra respiración. En ella está el arte de tener lo justo y necesario y desprendernos de lo que no nos hace falta. En la respiración ni podemos tomar provisiones ni podemos guardarnos un poco más de aire para más tarde, por si acaso me hace falta, por si me quedo sin.

Sólo por esta reflexión, el retiro ya fue una gran experiencia. Porque creedme, como Moisés en la batalla contra los Amalaquitas, de vez en cuando también nosotros debemos apartarnos del fragor de nuestras batallas para reflexionar sobre dónde estamos, cómo estamos, ¿nos gusta lo que somos y en lo que nos vamos convirtiendo? Puesto que de poco me habrá servido acumular mucho o llegar muy lejos en la vida si al final lo que descubro es que Yo me he perdido.

“Podríamos aprovechar estos momentos para valorar la calidad frente a la cantidad. Tener menos para tenernos más. Darnos cuenta de lo realmente esencial y aprender a liberarnos de todo lo demás

Cristina Porta

50€

El preu inclou:
l'autocar,
el cremallera
i el dinar al
restaurant

Excursió a la Vall de Núria

Dijous 26 de maig de 2011

Anada a Núria tot recordant el P. Moisés Vigo, S.I., fill de Ribes de Fresser, fundador de la nostra Associació. L'any 1933 amb un grup de joves Antics Alumnes va pujar a la Vall de Núria per demanar a la Verge la seva protecció.

RESERVA

Carme Olivella

Tel. 93 602 3000

antics.santignasi@fje.edu

Sant Ignasi-Sarrià

Associació d'Antics Alumnes

Beca 1956

JOSÉ LUIS AYXELÁ, FRANCISCO TORRAS I RAMÓN MULLERAT (P. 1956)

L'“**Associació Amics d'en Raül Mir**”, creada per membres i no membres de la Promoció 1956 amb l'objectiu de perdurar la memòria d'en Raül Mir, té per objecte finançar anualment una beca que permeti sufragar el cost de l'ensenyament d'un estudiant al col·legi de Sant Ignasi. La fotografia mostra una delegació de l'Associació fent entrega al Director del col·legi de Sant Ignasi de la aportació econòmica corresponent a la beca de 2010.

Junta Associacions Antics Sant Ignasi-Sarrià i Casp

Resum del discurs del P. Magriñà

P. MAGRIÑÀ

Provincial de la Companyia de Jesús

Quan Ignasi de Loiola va fundar la Companyia els estats no es preocupaven de l'educació, i varen ésser els propis jesuïtes els que, una vegada posades en marxa moltes escoles per a joves, varen definir una metodologia i un currículum, anomenat *Ratio Studiorum*, que va marcar un abans i un després en l'educació i que és referent per a les nostres escoles, amb les degudes adaptacions, fins als nostres dies.

La *Ratio* va recollir el millor de la pedagogia de l'època (mètode parisenc) i el va empeltar en una vivència, la dels Exercicis Espirituals. Va tenir la gosadia de proposar un sistema educatiu “harmònic i universal”, cosa revolucionària en l'època. El procés d'elaboració de la *Ratio Studiorum* és, en si mateix, una obra sàvia: es va fer per mitjà del que avui en diríem “benchmarking”: viatjaven per Europa, coneixien què es feia a les universitats, ho elaboraven, ho assajaven a les escoles, redactaven un model provisional, i finalment seguien analitzant, coneixent i assajant.

La *Ratio Studiorum* també inclou principis de rigor i profunditat (“non multa sed multum”: no moltes coses sinó molt); principis d'excel·lència i principis de realisme (“No totes les coses convenen a tots ni a tots per igual”). Hi ha dos paraules clau de la *Ratio*: el *magis* (el més, donar el més, el millor del que hom pot donar) i la cura personalis, l'atenció personal,

avui diríem, “tutorial”: per a la *Ratio* la coneixença i relació mestre-alumne era clau.

Tot això s'havia d'impartir donant una importància essencial al mètode sistemàticament planejat i seguit; al treball de grup, col·lectiu, estretament coordinat; al caràcter integrat de tot l'ensenyament; a la interacció tutorial alumne–mestre; a la pedagogia activa i pràctica, amb continus exercicis de repetició; a la cerca de l'essencial per sobre de l'erudició. Es tracta d'una pedagogia que insisteix en la dinàmica de síntesi, de pensar i fer, conèixer i experimentar, raonar i creure, aprendre i exercitar... I tot això, degudament adaptat, ho impulsem també avui a les nostres escoles.

Així, al llarg dels anys, doncs, els jesuïtes i els laics han fundat moltes escoles per tot el món. A Catalunya, a finals del segle anterior, la nostra Província tenia, directament o indirectament, set diferents escoles:

- **Casp, Col·legi Sagrat Cor de Jesús**, fundat el 1881
- **Sant Ignasi de Sarrià**, fundat el 1892
- **Escola Tècnica Professional del Clot**, fundat el 1900
- **Sant Estanislau de Kostka (SEK)**, fundat el 1939
- **Sant Pere Claver (Poble Sec)**, fundat el 1950
- **Centre d'Estudis Joan XXIII**, fundat el 1968
- **Claver de Raïmat (Lleida)**, fundat el 1970

El passat dia 3 de juliol, va fer 10 anys que es va presentar oficialment la fundació Jesuïtes Educació. Aquell dia vam fer pública la constitució de la fundació Jesuïtes Educació, i afirmàvem que Jesuïtes Educació volia *«ésser la resposta creativa als reptes dels nous temps, i la il·lusió i la certesa que plegats anirem més lluny»*.

M'agradaria destacar també **quatre elements** de la carta fundacional de la Fundació Jesuïtes Educació, que en aquell moment vàrem presentar:

- La finalitat fundacional consisteix a **anar més enllà d'una mera reforma organitzativa dels actuals centres educatius, i obrir noves perspectives**.
- **L'educació forma part de la missió apostòlica de la Companyia de Jesús, amb la mútua implicació de laics i jesuïtes** en les obres de la Companyia.

- A la Fundació “Jesuïtes Educació” **li serà transferida la titularitat de les actuals escoles** de la Companyia a Catalunya.
- La Fundació que ara promou la Província Tarraconense amb la col·laboració dels laics vol ser un **nou brot de l'esperit creatiu, de la renovació pedagògica i de l'adaptació a circumstàncies, llocs i temps d'aquella visió educativa que va comportar en el seu moment l'aparició de la Ratio Studiorum**.

En aquell moment vàrem cercar una fórmula original i nova: la creació d'una fundació canònica que, sota la protecció del Pare General de la Companyia, impulsés el treball de renovació de les nostres escoles. La Fundació Jesuïtes Educació, com el seu nom diu, és doncs una fundació dels jesuïtes de la nostra Província.

En la perspectiva de 10 anys, aquelles paraules de la carta fundacional adquireixen encara més força. Aquells bon desitjos **s'han fet experiència concreta**. Avui tenim la vivència que només junts podem plantejar-nos respostes creatives als reptes d'avui, i que podem arribar allà on com a escoles aïllades no podríem arribar.

I tot aquest treball de més de 10 anys ens ha permès arribar fins aquí i endegar, ara fa més d'un any, una nova etapa de Jesuïtes Educació i avançar vers un nou somni.

Permeteu-me que m'aturi un moment en la idea del somni. Somniar és molt important. Ignasi de Loiola va tenir un gran somni. La *Ratio Studiorum* va néixer per impulsar el somni de l'educació. La Fundació Jesuïtes Educació també va néixer per a això, per fer realitat el nostre somni.

Per això, fa més d'un any, amb motiu del Dia Institucional del FORUM, activitat que aplega cada any, dins la primera setmana de juliol, més de 500 mestres i professors de la nostra xarxa d'escoles en activitats de formació, vàrem presentar el nostre somni: **«avançar vers una profunda transformació de l'educació per respondre als reptes i canvis de la societat del segle XXI, tot explicitant els nostres valors d'espiritualitat i compromís»**.

Per a mi, aquest somni, significa avançar junts com a escoles en xarxa dels jesuïtes de Catalunya. Innovant en el procés d'ensenyament-aprenentatge. Inspirats en el paradigma pedagògic ignasià. I oferint el nostre treball i la

“ Jesuïtes Educació vol ser un nou brot de l'esperit creatiu, de la renovació pedagògica i de l'adaptació a circumstàncies, llocs i temps d'aquella visió educativa que va comportar en el seu moment l'aparició de la *Ratio Studiorum*.”

P. Magriñà,
Provincial de la Companyia de Jesús

nostra creativitat a totes les escoles, tant públiques com concertades, del nostre país, i a totes les escoles dels jesuïtes del món.

Millorar l'educació comporta impulsar la innovació a tots els nivells. Des de la metodologia pedagògica a la innovació tecnològica i la innovació organitzativa. També els canvis socials en l'entorn de l'escola són de massa magnitud per conformar-nos només amb anar fent, amb respostes tímides o limitar-nos a conservar el que tenim i som.

I tot això:

- Perquè tenim uns valors que volem mantenir i fer créixer.
- Perquè volem ser creativament fidels a la missió i a les nostres arrels.
- Perquè creiem que els **alumnes i la seva for-**

A DALT [D'ESQUERRA A DRETA]

Façana del Col·legi Sagrat Cor de Jesús, Casp.

Alumnes del Col·legi Sant Pere Claver (Poble Sec).

Façana de l'Escola Tècnica Professional del Clot.

AL MIG [D'ESQUERRA A DRETA]

Aula del Col·legi Claver de Raimat (Lleida).

Façana del Col·legi Sant Estanislau de Kostka (SEK).

A BAIX [D'ESQUERRA A DRETA]

Façana del Centre d'Estudis Joan XXIII.

Façana del Col·legi Sant Ignasi-Sarrià.

mació integral han de ser el centre de la nostra tasca.

- Perquè volem tenir una cura extrema, quasi reverent, de l'acció educativa.
- I perquè volem cercar el nostre magis com institució. No podem paraitzar-nos davant les dificultats, posar-nos a la defensiva, acontentar-nos a conservar, a fer ajustaments, o limitar-nos a gestionar el dia a dia.

Quan parlem de treball en xarxa, no ens referim a escoles relacionades i coordinades, sinó que ens referim a una manera de treballar entre escoles i dins de cada escola, que incorpora una nova manera de fer.

Per això diem que estem evolucionant d'una xarxa d'escoles a unes escoles en xarxa. N'estem

aprenent. I n'aprendrem més encara. Perquè treballar en xarxa va més enllà d'una nova manera de fer. És una necessitat dels nostres temps. Creiem que ho podem fer, i que ara és el moment d'avançar més decididament.

El nostre no és un afany organitzatiu, ni de canviar només la façana. Això són instruments per anar més enllà.

Tot el que estem fent són accions necessàries per crear unes noves condicions de treball i col·laboració entre nosaltres, i per poder incidir en el procés d'ensenyament i aprenentatge des dels nostres valors d'espiritualitat i compromís social i transformar-lo.

En altres paraules, són projectes necessaris, però no suficients. Han d'anar acompanyats d'accions futures, que ens ajudin a transformar

l'educació i els seus resultats, en la línia que ens marca el nostre somni. Així:

«Jesuïtes Educació vol ser un nou brot de l'esperit creatiu, de la renovació pedagògica i de l'adaptació a circumstàncies, llocs i temps d'aquella visió educativa que va comportar en el seu moment l'aparició de la Ratio Studiorum.»

El Pare General Adolfo Nicolàs insistia recentment, a Mèxic, “en el paper transformador que ha de tenir l'acció de la Companyia de Jesús i també l'acció educativa. Tot servei a l'altre -deia- ha de tenir un factor de transformació. No creiem en un tracte amigable que es quedi en si mateix. No creiem en una acció que es quedi en si mateixa, o ja sigui repetició de fórmules o ritus. Sant Ignasi es comprometé a ajudar els altres en el procés de transformació que han de buscar. No fem per fer, no fem per passar-nos-ho bé, fem per transformar”.

En la línia del que la Companyia de Jesús propicia arreu on es fa present, avui us encoratjo també a vosaltres, les Associacions d'Antics Alumnes de Sant Ignasi i Casp, a ajudar-nos a avançar en tots els àmbits que tenim plantejats, a col·laborar aportant el vostre gra de sorra en aquest profunda transformació en xarxa de les nostres escoles. Així, i a través de la col·laboració entre vosaltres i amb les escoles agrupades sota la Fundació Jesuïtes Educació, sigueu també ferment transformador de l'entorn educatiu i social del nostre segle.

“Tot el que estem fent són accions necessàries per crear unes noves condicions de treball i col·laboració entre nosaltres, i per poder incidir en el procés d'ensenyament i aprenentatge dels nostres valors d'espiritualitat i compromís social i transformar-lo.”

P. Magriñà
Provincial de la Companyia de Jesús

notícies breus

Premi Recerca Jove 2010, Montse Adell (P. 2010)

L'alumna de Batxillerat Montse Adell (Promoció 2010) amb el seu treball sobre el Neuroblastoma ha obtingut el Premi Recerca Jove (Nous premis CIRIT) per fomentar l'esperit científic del jovent 2010 (PRJ) que atorga la Generalitat de Catalunya a través de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca. Aquest treball va ser el guanyador del Premi a l'Excel·lència Pare Julià de Ciències i Tecnologia 2010, concedit per la nostra Associació d'Antics Alumnes. Tornem doncs, a felicitar a l'autora i al tutor d'aquest treball, Montse Adell i el professor Jordi Basseda.

Joan Rosell Lastortras (P. 1974)

Ha estat anomenat nou President de CEOE.

Enrique Vendrell Santiveri (P. 1974)

Es el nuevo Presidente del Colegio de Administradores de Fincas de Barcelona y Lleida al ganar las elecciones celebradas el pasado 14 de diciembre. Han sido elegidos también Andrés Espinós Pérez-Mañanet (1971) como Vicepresidente, Mariano Sancho Vendrell (1975) Tesorero y Enrique Messa Ferrer (1974) Vocal.

Miguel Trias Sagnier (P. 1974)

Ha estat escollit president d'Associació d'Antics Alumnes d'ESADE.

Salvador Maluquer Maluquer (P. 1954)

Durant "XX Congreso Español de Ornitología", celebrat el passat mes de desembre a Lleida, va rebre el premi "Francisco Bernis", atorgat per S.E.O.-Birdlife, per la seva fonamental contribució al desenvolupament dels estudis ornitològics a l'estat espanyol i, molt particularment, a Catalunya.

matrimonis

Oscar Serra Pifarrer	1985
Gloria Montobbio Costa	1988
Josep Sentís Masoliver	1989
Amparo Cuesta Chasco	
Dafne Farré Lladó	1995
Alex Montroig Monteverde	
Iñaki Bustinduy Cruz	1996
Gemma Espasa Bosch	
Juan Batlló Ferrer	1998
Cristina Purroy Corbella	1998
Almudena Salas Marmol	1999
Juanjo Heras	
Alberto Sont Colomer	2002
M ^a José Andreu Sauqué	

naixements

Primer fill

Santi	
Maria Tornos de Gispert	1999
Santi Vallet Monzó	1999

Laia i Clara

Blanca Font Marcet	2002
Oriol Segarra Brufau	

Segon fill

Pablo

Juan Antonio Navarro García	1980
Lucía Moreira Lanseros	

Tercer fill

Iago

Antoni Soler Vicens	1984
Montse de Dalmau Figuerola	

Isabel

Araceli Recio Díaz	1994
Darío Rodríguez Fonseca	

antics

noticiari

defuncions antics

1943
Josep Baruel Coll, SJ
Lluís Soler de Puig

1944
Clemente Mª García-Die
Miralles de Imperial

1946
Agustí Pujol Soliano
Eduard Serentill Domenech
Raimón Güell Fortuny

1947
Carlos Montobbio Etcheverría

1949
Joaquim Arbolí Desvalls

1951
José Mª Vidri Moix

1952
Jaime Galobart Satrustegui

1955
Ramón Marcet Mundó

1957
José Ignacio Borés Montal

1961
Carles Humet Tarafa

2007
Marc Gómez Iborra

defuncions familiars

Joaquim Arbolí Desvalls, germà de
Juan José Arbolí Desvalls 1946

Carlos Montobbio Etcheverría, germà de
Mariano Montobbio Etcheverría 1944
Jose Montobbio Etcheverría, SJ 1951
Jorge Montobbio Etcheverría 1958

Ramón Marcet Mundó, germà de
Francisco Javier Marcet Mundó 1945

Carmen Bosch Borrell, germana de
Josep Mª Bosch Borrell 1946

José Ignacio Borés Montal, germà de
Juan Antonio Borés Montal 1949
Vicente Borés Montal 1956

Montserrat Marfá Ferrán, esposa de
Josep Pujol Serra 1952

Mercedes García García, mare de
Rafael Murga García 1964

Isabel de Dalmases de Olabarría, mare de
Javier de Muller de Dalmases 1966
José Ramón de Muller de Dalmases 1967
Fernando de Muller de Dalmases 1971
Ignacio de Muller de Dalmases 1977

Raimón Güell Fortuny, pare de
Juan Antonio Güell Ubillos 1975
Elena Güell Ubillos 1982
i germà de
Juan Mª Güell Fortuny 1952

Enric Fons i Canals, pare de
Pere Fons Raventós 1975
Eduard Fons Raventós 1979

José Mª Vidri Moix, pare de
José Ignacio Vidri Fernández 1977

Carmen López Acuña, mare de
Miguel Acha López 1980
Joaquín Acha López 1983

Lluís Soler de Puig, pare de
Lluís Soler Martínez 1981
Alexandre Soler Martínez 1987

Montserrat Rojo Mora, mare de
Eduardo Armengou Rojo 1984

Alberto Recolons Malveny, pare de
Alberto Recolons Bruguera 1984
Pablo Recolons Bruguera 1988
Borja Recolons Bruguera 1989
i germà de
Rafael Recolons Malveny 1954
Clemente Mª García-Die Miralles de Imperial, pare de
Carlos García-Die Sánchez Guadarmino 1987

Carles Humet Tarafa, pare de
Borja Humet Mir 1994
Blanca Humet Mir 2002

Where is the limit?

I don't know where the limit is but I know where it is not

JOSEF AJRAM [P. 1996]

Trader en la bolsa de Barcelona y triatleta de fondo. Nacido en 1978, en Barcelona, de padre sirio y madre española. En el 1999 comenzó a trabajar en bolsa como agente independiente. Se dedica al *day trading* realizando compras y ventas de valores en el mismo día. En 2004 decidió prepararse para una prueba de triatlón. Desde entonces no ha parado de participar en las pruebas de fondo más exigentes del mundo.

En el trabajo es un *trader* más en la Bolsa de Barcelona. Pero cuando no negocia en el parqué se dedica a competir en pruebas de Ultraman (515 km, en tres días, a nado, en bici y a la carrera) y competiciones de gran resistencia física por todo el mundo. Recientemente, en el 2010, la consultora Everis le retó a recorrer más de 4500 km en bicicleta visitando todas las oficinas de la compañía en España, Portugal e Italia.

Afirma que el contraste entre la Bolsa y el deporte de fondo extremo es sólo aparente. En lo fundamental, considera que son mundos parecidos. En ambos hay dinámicas donde hay que saber gestionar los recursos y tener muy claro dónde no se debe llegar. Ganar dinero en bolsa es mucho más difícil que completar una prueba de Ultraman. En este sentido, es un *trader* aficionado al deporte. Se le da muchísimo mejor la bolsa que la competición. La bolsa le da dinero y se siente orgulloso de haber sobrevivido a las últimas crisis tecnológicas y bancarias.

Trabaja para él mismo. Va por las mañanas a la bolsa y se vuelve cuando el mercado le da alguna

opción de vender, cosa que suele suceder hacia las 11 ó 12 de la mañana. No está mucho tiempo allí, «**Antes de invertir o especular en bolsa hay que formarse**», pero en el *trading* el entrenamiento es fundamental, porque el 90 por ciento de la gente que invierte en bolsa pierde. Antes de invertir o especular con acciones y valores, conviene hacer algún tipo de formación bursátil. Es imprescindible.

En estos momentos puede decir que tiene dos empleos. Los ha desarrollado ambos. La faceta deportiva le está ocupando progresivamente más dedicación. Muchos deportistas piensan que su trabajo es sólo entrenar y competir, pero se olvidan de comunicar. Esta es su tercera herramienta de trabajo. Ha creado una web que tiene más de 100.000 visitas al mes. Tiene grupos de fans en Facebook ... Ha creado canales para que la gente conozca puntualmente lo que hace. Por eso le da dinero.

Quin futur per al cristianisme?

ALEXIS BUENO, SJ [P. 1987]

És el cristianisme una cosa del passat? Molts signes semblen corroborar-ho: el cos de l'Església apareix en molts llocs moribund, mancat de vigor i força entre els joves... Quin serà aleshores el "cristianisme possible", el cristianisme real que restarà dempeus? On nodriran els cristians la seva fe, quines estructures els donaran suport? Què els donarà el vigor per viure i anunciar el Crist crucificat i ressuscitat? Preguntes enormes... I les respostes que aquí iniciarem són tan fragmentàries i limitades! Parla algú des de la seva petita atalaia: el col·legi Sant Ignasi-Sarrià, la pastoral amb joves d'un medi social i econòmic concret, la meva generació entre els jesuïtes de Catalunya... Aportació, doncs, ben personal, com totes...

DE QUINA HISTÒRIA VENIM?

Permeteu una visió personal i molt sintètica dels darrers anys a l'Església Catòlica. Una multitud de "catòlics liberals" (els "nostres"!) ha marxat de l'Església. Pel que sigui (ens caldria molt espai per analitzar-ho) han sentit que aquí ja no se sentien com a casa. Entre les forces vives han quedat, en primera línia, els anomenats *Nous Moviments Eclesials* (NME): Neocatecumenals, Opus Dei, Sant Egidi, "Comunió y Liberación"¹ Els seus membres mostren una fidelitat total al Magisteri jeràrquic, i mobilitzen molta gent.

Des de la nostra perspectiva, els acusem de moltes coses: excés d'uniformisme, manca de

reflexió crítica i discerniment, "seguidisme" de l'estratègia eclesial conservadora, moralisme... però el vigor que tenen és innegable! I un vigor també apostòlic. En canvi nosaltres, els "oberts", els lloats pels mass media, no hem sabut passar la torxa als joves... en tot cas, no la torxa de la fe cristiana.

De vegades anunciant l'Evangelí som tan "políticament correctes" que no diem res de nou. Ser solidari, generós, ecològic... tot això el jove d'avui no necessita la fe per descobrir-ho. Voldria reaccionar aquí, fent autocrítica (o "matant el pare": la generació anterior a la meva), contra un cristianisme raquític, sense vida... fet de valors abstractes, de proclames ben indefinides, d'actituds genèriques... Un

1. Nascuts molts d'ells poc abans del Vaticà II, el 1998 el Papa Joan Pau II tenia una trobada amb set NME especialment importants: Camino Neocatecumenal; Focolares; Comunió y Liberación; Renovación Carismática Católica; Legionarios de Cristo; Comunidad de San Egido; Schoenstatt. Ara jo afegiria dins aquest grup l'Opus Dei. Alguns diuen que mig milió de catòlics espanyols estan en algun d'aquests NME.

cristianisme sense sants ni màrtirs, que esquiva l'escàndol de la fe... Un cristianisme que no dóna vocacions. Necessitem urgentment una manera nostra de ser cristià i catòlic, sense complexos. Ocupant el nostre lloc dins aquesta Església catòlica. El nostre lloc, però dins aquesta casa: no en tenim d'altra!

Ens cal recuperar un discurs afirmatiu i provocatiu, que transmeti l'Evangelí, tot ell, i per tant, radicalment interpel·lador. El veritable obstacle per a la nostra tasca evangelitzadora no és la jerarquia de l'Església. El veritable problema del nostre catolicisme "progre", del meu, és que no engendra cristians! En aquest sentit, el primer pas per recuperar la fecunditat és construir veritables comunitats cristianes. Un organisme viu, que respiri a ple pulmó.

COMUNITATS VIVES: COS DE CRIST

El cristianisme sempre ha estat qüestió comunitària. Com deien els primers cristians: *unus christianus, nullus christianus*: un cristià sol no pot ser

cristià. I aquí m'agradaria anar contra la famosíssima frase de Rahner, almenys tal i com aquesta està funcionant al nivell de l'eslògan: "el cristià del futur, o serà un "místic", és a dir una persona que ha "experimentat" alguna cosa, o no serà cristià".² Un frase que té molta veritat, però que hem acabat aplicant de manera individualista i emotiva. Contra aquesta utilització, haurem de recordar que, en realitat, cada creient viu de la fe d'altres, més que no pas de la seva experiència (afectiva) personal. Creure és ben sovint, i almenys inicialment, fiar-se de l'experiència d'un altre. Per això la fe es viu en comunitat, en el si d'un cos viu que necessita tots els seus òrgans. En proposarem alguns aquí...

Un cap

Necessitem teòlegs i filòsofs, nous "apologetes" de la fe que entrin en el debat de les idees... El panorama intel·lectual sembla avui dominat pels pensadors agnòstics i ateus... Ens calen pensadors ben preparats per entrar en debat amb el "nucli dur" de la Modernitat, que nega radicalment tota transcendència.

2. ("Espiritualidad antigua y actual", en Escritos de Teología VII, Madrid, 1968, p. 25.)

3. Benet XVI parlava fort i clar a la Companyia de Jesús reunida en la seva 35a Congregació General (febrer 2008): "Us necessito a les fronteres, i especialment a les fronteres del pensament. Allà on els ponts entre la Fe i la Raó semblen més trencats." És encàrrec del Sant Pare, i és el que portem en els nostres gens... no podem rebutjar-ho!

Altres famílies religioses saben “fer cristians” i potser després no els ajuden gaire a créixer intel·lectualment (potser per la por, per l’excés uniformisme, per la censura del pensament...). L’espiritualitat ignasiana, en canvi, sembla apta per fer créixer, per aprofundir la llibertat personal, intel·lectual i moral... i en canvi sembla tenir problemes per “fer cristians”³....

Ànima: recuperant l’èpica

Necessitem també grans relats, recuperar l’èpica. Una comunitat viva és creativa, perquè té motius per ser-ho, perquè té persones creatives. Hem de poder narrar històries que estiguin a l’alçada de la història de Jesús. Tolkien, un bon catòlic, no va intentar altra cosa amb el seu famosíssim *Senyor dels Anells*. L’èpica és el que enfronta el jove amb el repte de ser més, amb allò que el supera. Per això vibra tant amb els videojocs! Tot jove somia ser un heroi... i la seducció per Jesús i el seu Regne comença per aquí!

Peus i mans

Ens cal també recuperar el sentit de Missió i de combat. Sortir de les comunitats “estufes” on ens trobem bé perquè hi estem d’acord, perquè no hi ha conflicte... El sentit de combat ens recorda que l’anunci de l’Evangeli conté, a la vegada, l’estimació radical per tot fill de Déu que viu en el món i la lluita contra la injustícia i el pecat que en aquest món rebutja (sempre l’ha rebutjat) el Regne de Déu. La metàfora de les mans (també podríem parlar dels genolls) ens recorda que una comunitat viva és aquella que mira envers els pobres i es posa al seu servei. Tot el que fem, diem i celebrem és una bona notícia per als pobres? Una pregunta crucial.

CONCLUSIÓ

Crear i mantenir comunitats cristianes vives, creatives, dinàmiques, capaces de respirar “en

cristià” a ple pulmó, de transmetre la fe, de servir els pobres, d’entrar en el debat de les idees dins la societat... això em sembla un primer pas indefugible. Un organisme viu que dona vida, que engendra, que és fecund. Probablement ningú pot “controlar” el naixement d’aquestes comunitats. Aquesta és i serà sempre tasca de l’Esperit Sant. Ara bé, a nosaltres ens toca posar la nostra part: preguntar-nos, què hem de fer?, què se’ns demana?, què ens demana el Senyor a nosaltres, ara i aquí? Amb els nostres talents, amb la nostra visió, amb les persones que tenim... Com deia ja Sèneca *cap vent és favorable per a qui no sap on va*.

Una convicció ens mou: cap època de la Història està més lluny o més a prop de Déu que una altra. Malgrat les aparences, Déu no està ara més lluny de la societat catalana que en els anys 50. Fora nostàlgies. Obrim senzillament els ulls, amb els peus ben plantats en el present, mirem la realitat, acollim-la i estimem-la com la única terra sagrada on Déu ens ha posat, i busquem aquí els camins per anunciar la Vida d’aquell home lliure que venia de Déu.

Trobades de promoció

PROMOCIÓ

1945

RAMÓN VERGÉS LLARDENT

Delegado

El pasado día 20 de noviembre nos reunimos como cada año los compañeros de la Promoción 1945 en el Tenis Barcelona. Este año celebramos el 65 aniversario de la salida del Colegio de Sant Ignacio.

Asistieron los matrimonios Barraquer, Bascones, Calzado, Margarit, Massó, Ribot, Rosés, Serra, Tintoré, Valls y Vergés y los compañeros Baygual, Maluquer, y Sauleda. Muchos tuvieron que excusar su asistencia por motivos de salud. En las cuatro palabras que dirige cada año el presidente, quiso remarcar que desde la última reunión anual, no había fallecido ningún compañero. Transcurrió la reunión en un ambiente de agradable compañerismo y brindando para que se pudiera celebrar la próxima reunión.

PROMOCIÓ

1952

GERARD FUSTER DE CARULLA

Delegat

El passat 21 de juny del 2010, la promoció de 1952 va celebrar una molt agradable trobada al restaurant del Reial Club de Polo de Barcelona. Com es pot veure per la foto, l'assistència va ser considerable.

PROMOCIÓ 1970

JOSÉ MANUEL CASASNOVAS

Delegado

El año pasado celebramos 40 años de nuestra salida del Colegio, y como nos quedamos con más ganas de charla en la comida celebrada en el Colegio el Día del Antiguo, el jueves 24 de febrero de 2011 nos volvimos a ver, esta vez en el Club Náutico de Barcelona. Fue estupendo: el sitio, la cena, la música, y sobre todo los amigos y las parejas que pudieron venir. Al regreso a casa, le decía a Antonio Ginebreda que los compañeros del cole son algo especial, que aunque haga tiempo que no te hayas visto, los recuerdos afloran de inmediato –en un segundo te ves rodeado de pupitres y batas a rayas–, y el sentimiento de amistad es incluso más fuerte que entonces. ¡Qué cosas, ¿verdad?! Mil gracias a Guillermo Briones, Jaime Bigas e Ignacio Alegre por su dedicación en la preparación y tesorería de la cena, a los Beatles de Sarrià (Jordi Mora –espectacular el entusiasmo y preparación detallada de cada canción – Jacinto “Titi” Serra, Fernando Moller, Quico Pugés, Guillermo de nuevo, Víctor Oliver Dubois que también se animó), a Fernando López-Nuño (P.1967 y hermano de nuestro amigo Manolo) y el grupo Los Mekongs, y por supuesto a las chicas, que se conservan mejor que nadie y se animaron a bailar el twist.

PROMOCIÓ 1990

GEMMA SEBASTIÀ

Delegada

El 18 de setembre la Promoció del 90 del Sant Ignasi Sarrià vam celebrar una Trobada d'Àntics per tornar-nos a reunir després de 20 anys d'haver sortit de l'escola. Vam assistir-hi unes setanta persones que ens vam retrobar entre converses i riures, tot recordant els vells temps que havíem compartit al Sant Ignasi. Esperem poder-ho repetir més endavant sense haver d'esperar vint anys més!

LA NOSTRA GRAN FAMÍLIA

Joaquín Fuster de Carulla

PROMOCIÓ 1947

Doctor en Medicina

Joaquín Fuster de Carulla, nacido en Barcelona (1930), Doctor en Medicina por la Universidad de Barcelona (1953), Profesor en el "Semel Institute of Neuroscience and Human Behavior" de la Universidad de California en Los Ángeles (UCLA), posee un currículum excepcional (www.joaquinfuster.com). Desde 1997 es Miembro de Honor de la Real Academia de Medicina de España. Está considerado como uno de los más prestigiosos neurocientíficos del mundo por

sus investigaciones sobre el cerebro y la memoria ("memoria del trabajo"), recogidas principalmente en tres obras: "The Prefrontal Cortex" [cuarta edición] Academic Press, London, 2008; "Cortex and Mind: Unifying Cognition", Oxford University Press, 2003; y "Cortex and Memory: emergence of a New Paradigm", "J. Cognitive Neuroscience", Massachusetts Institute of Technology (MIT), 2009.

¿Cuándo descubrió que la Medicina iba a ser la vocación de su vida?

Descubrí que la Medicina iba a ser la vocación de mi vida cuando terminé el Bachillerato en los jesuitas de Sarrià, aunque de un modo indirecto y retardado. Me entusiasmaban la radio y la telecomunicación, pero en Barcelona no había escuela para ello. Sólo la había en Madrid y estaba dispuesto a matricularme allá en otoño para estudiar ingeniería de telecomunicación. Entretanto, aquel

verano (1947) lo pasábamos con mi familia en Burguete, cerca de Roncesvalles. En agosto el toro cogió a Manolete en Linares. En "La Vanguardia" seguía con gran interés los intentos de los médicos para salvarle la vida, y el fracaso. Entonces se me abrió el camino escondido hasta entonces en los genes (¿). Con más de una docena de médicos en la familia más próxima, lo de Manolete puede haber sido una excusa para dejar la informática de lado, cuando menos de momento. En octubre me matriculé en la Facultad de Medicina de la Universidad de Barcelona.

¿Qué recuerdos buenos y malos conserva de su estancia en el Col·legi Sant Ignasi de Sarrià?

En San Ignacio las ciencias se me daban mejor que las letras. Me inspiró en particular el P. Julià, profesor de ciencias naturales. La Química también me caía bien con el P. Caballería. Y la Física, y la Geometría y la Trigonometría... Mi mayor disgusto: después de haber construido innumerables radios de galena, el P. Julià, debido a una quincena de malas notas, no me dejó acompañarle a él y a otros alumnos en una visita a las minas de galena (Rubí). En general, el Colegio San Ignacio me dio una educación excelente. Nos la dio a todos. Sin sacar mérito a los buenos PP. y a sus buenos maestros seculares, la razón es sencilla: el "material" era bueno. ¿Qué podía esperarse sino buen material de los hijos de la burguesía acomodada de Barcelona, fortalecida por la pros-

peridad económica y la paz social después de una atroz guerra civil? El retorno a las buenas costumbres, la ayuda doméstica, la industria textil pujante, las profesiones revalorizadas, los autos nuevos y la misa de los domingos... Todo ello tenía que producir chicos bien dispuestos a la educación escolar, a la cultura artística, a la moral cristiana y al deporte. Nuestra madre volvía a ser la hija del Marqués de Carulla, y nuestro padre, aun siendo republicano de convicción, no con menos convicción dejó la educación de sus hijos en manos de una orden religiosa, la cual en aquel tiempo ofrecía con mucho la más completa educación de los niños.. Bien, a decir verdad, y por desgracia, éramos una minoría privilegiada de la sociedad española y catalana.

¿Qué recomendación u orientación daría a los jóvenes estudiantes que quisieran dedicarse a la Medicina?

Recomendaciones a los jóvenes estudiantes de Medicina: **a.** entrada de lleno en la misión social de la Medicina, tanto si os interesa la clínica como la investigación. **b.** entrada en la clínica o en el dispensario desde el primer día. **c.** si vuestra vocación está en la clínica, empezad con la idea de que seréis médicos de cabecera, todos, y tal vez especialistas. **d.** si hacer dinero es vuestro objetivo, dejad la Medicina para otros y dedicaos a los negocios. **e.** clínicos, aprended a curar enfermos, no enfermedades. **f.** cuidar al enfermo es también cuidar a su persona, su vida y su entorno. **g.** sin tratar la psique vuestro trabajo quedará a medio hacer, sea cual sea la dolencia del enfermo. **h.** si os interesa el sistema nervioso, empezad estudiando a Claude Bernard; el cerebro, desde lo fisiológico a lo psicológico, sirve para ajustar el organismo a su medio, interno y externo. **i.** sea cual sea vuestra vocación, clínica o científica, aprended a trabajar armónicamente con los demás.

Su abuelo el Dr. Valentín Carulla, médico, fundador del Hospital Clínico y Rector de la Universidad de Barcelona, refiriéndose a la enseñanza primaria, decía: "Aquí comença tot".

¿Cree que la Neurociencia aplicada a la Educación puede ayudar a solucionar el angustioso problema del fracaso escolar?

La educación escolar del niño es una continuación natural e inseparable de la educación familiar y las dos tienen que permanecer entrelazadas a lo largo de los años escolares. El objetivo de ambas educaciones es el desarrollo de la inteligencia cognitiva, así como de la inteligencia emocional del niño. Ambos procesos tienen lugar dentro del marco del ciclo percepción/acción (PA). Este ciclo consiste en el flujo del proceso circular de información entre el individuo y su medio en el curso de cualquier conducta (así como razonamiento o lenguaje) con un objetivo: el medio ambiente proporciona estímulos que el cerebro procesa en su aparato sensorial; el resultado de este proceso informa la acción, la cual produce cambios en el medio, los cuales producen nuevos estímulos, y con ellos se informa nueva acción y así sucesivamente hasta que el individuo alcanza su objetivo. Hay ciclos PA cognitivos y ciclos PA emocionales. Los primeros se procesan en la corteza cerebral, los segundos en el sistema cerebral "límbico". Ambos ciclos funcionan en casa y en la escuela. En la primera, la familia constituye parte del medio; en la segunda, lo hacen el aula y el maestro. Tanto los padres como los maestros completan el ciclo con señales de aprobación o desaprobación, con lo cual el niño corrige acciones subsiguientes en el proceso educativo. En casa el ejemplo es más importante que la lección. Como se colige, el maestro es tan importante como los padres en la educación del niño. Pero el maestro no puede sustituir a los padres para que el ciclo PA funcione correctamente. El ciclo no puede funcionar correctamente con una familia rota, sin autoridad, o con un maestro rígido o incompetente. Aquí se plantea un problema grave para la educación en nuestra sociedad. Desgraciadamente el problema se agrava cuando se trata de impartir al niño educación emocional y ética. En ausencia de una buena familia y una buena escuela es prácticamente imposible educar al joven ciudadano en principios tan fundamentales como la responsabilidad individual.

MAGIS 2011

EQUIP MOTOR MAGIS CATALUNYA

LLORENÇ PUIG SJ, ALEXIS BUENO SJ (P. 1987), MONTSE PUIGGRÒS, JOAQUIM FERNÁNDEZ-DÍAZ,
MIRIAM PICH-AGUILERA I CARMEN ARNAU (P. 1986)

MAGIS 2011 és una experiència pastoral ignasiana per a 3.000 joves dels cinc continents, educats majoritàriament en col·legis de la Companyia de Jesús (de tot el món) que es durà a terme aquest mes d'agost dies abans de les Jornades Mundials de la Joventut amb el Papa.

Aquesta iniciativa es remunta a l'any 1997, tot i que va passar a dir-se Magis l'any 2005, a la trobada que es va fer a Colònia. L'any 2008 es va portar a terme a Sydney, i aquest 2011 es trasllada a Espanya i Portugal coincidint amb la Jornada Mundial de la Joventut que se celebrarà a l'agost a Madrid.

El MAGIS és una forma d'oferir l'espiritualitat ignasiana a joves-adults, d'entre 18 i 30 anys, a través d'unes experiències "d'immersió" en situacions diferents a les que gaudeixen habitualment. Es tracta de viure unes experiències espirituals

mitjançant activitats que els treguin de les seves zones de confort i que trobin Jesús en llocs i persones que mai haurien imaginat. És una trobada amb Jesús que convida els participants a mirar Déu i ells mateixos d'una manera nova. I, tot això, en un context internacional que els farà viure la universalitat de l'Església, a més a més d'haver de superar el repte de conviure amb gent de diferents orígens, idiomes, cultures i tradicions.

L'objectiu del MAGIS 2011 és que aquests joves d'arreu del món es trobin per compartir els valors d'una fe cristiana arrelada a la vida i compromesa amb el món. Aquesta experiència ens permetrà sembrar noves llavors de fe, esperança i compromís. Esperem que aquest esdeveniment espiritual doni els seus fruits durant els propers anys a través d'uns joves de tot el món que esdevinguin més "persones per als altres".

Per dur a terme tot aquest projecte, necessitem la col·laboració del màxim nombre de persones i institucions possibles. I això no només per fer viable econòmicament el projecte, sinó també per implicar el major nombre de persones en el procés.

Si vols col·laborar, pots fer-ho de les següents maneres:

- 1 **Apadrinant un participant del MAGIS**
(150 euros)
- 2 **Convertint-te en un MAGIS PARTNER**
(quantitats superiors a 1.000 euros)

El número de compte del MAGIS2011 és
2100-3205-11-2200469334

(s'emetran certificats fiscals de totes les aportacions perquè puguin ser desgravades).

Exalumnes al món

Dídac Boadas Bayer (P. 1999)

Llicenciat en Direcció i Administració d'Empreses (ESADE - 2000) i Màster en Màrketing a New Orleans (2004). Actualment treballa com International Brand Manager a la central de Henkel a Düsseldorf, Alemanya. Al 2009 va iniciar un volta al món en solitari: Brasil, Xile, Bolívia, Costa Rica, Nova Zelanda o Malàisia són només alguns dels 17 països que va visitar.

Que t'empeny a demanar un dia una excedència i a iniciar una volta al món en solitari?

El fet de fer un viatge d'un any per donar la volta al món era una idea que em rondava el cap de feia anys. Tenia unes ganes enormes de conèixer el que hi ha pel món i de viure una experiència inoblidable. Vaig estar 3 anys estalviant per tal de tenir suficient pressupost, però això va ser pas el més difícil. El més difícil és el prendre la decisió real de marxar. Molta gent em diu: "Quina enveja que em dones" i jo els contesto "Fes-ho tu també si tanta enveja et dóna" i la resposta sempre és la mateixa. La gent no s'atreveix a assumir els riscos que suposa fer un viatge com aquest. Ho has de deixar tot: pis, feina, amics, família, comoditats, seguretat,... per endinsar-te en una

aventura que no saps què et deparrà.

Què creus que t'ha aportat aquesta experiència? Ha canviat els teus pensaments o valors d'alguna manera?

Els meus valors no han canviat, sóc el mateix de sempre, però sí que he après molt sobre com és el món i de com són les persones que l'habituen. He après que hi ha gent molt pobre que lluita a diari per menjar, però que són molt més feliços que la majoria dels que habitem el primer món. He après que la tolerància, l'amplitud de mires i el portar-te bé amb els demés és el que realment et porta la felicitat interna. He après a conèixer-me més a mi mateix degut a les estones de soledat i al fet d'haver hagut de superar algunes situacions complicades. En fi, el que s'aprèn amb una experiència així no es pot definir amb paraules, s'ha de viure.

T'ha sigut fàcil adaptar-te en un entorn de treball multicultural? Els catalans i els alemanys tenim maneres de treballar molt diferents? Pesen molt els estereotips?

Em vaig adaptar amb molta facilitat degut al meu caràcter, a la capacitat d'adaptació que he anat adquirint amb les meves experiències i al fet que ja havia

hagut d'anar a fer diverses reunions a la central de Düsseldorf quan treballava per Henkel Ibèrica. No obstant, m'ha sorprès molt que, tot i el que es pensa a Espanya, els alemanys no són ni més bons professionalment, ni més intel·ligents, ni més treballadors que nosaltres. El que sí que tenen és que són molt constants i metòdics i, sobretot, que mai accepten un resultat com a bo. Creuen, constantment, que tot es pot millorar. Això te la part positiva que sempre cerquen l'excel·lència, però també te la part negativa que sempre estan descontents, tristos i amb mala cara.

I finalment, explica'ns algun record que guardis de l'escola.

Recordo, amb molt afecte, una iniciativa que vam muntar quan jo estava a 1er d'ESO en la qual, el dia de Sant Jordi, vam vendre roses pel barri per obtenir fons per a finançar un projecte pel Rabal. Em va sobtar, molt positivament, com la gent s'animava a comprar les nostres roses pel simple fet que fossin solidàries. Aquell dia m'ho vaig passar molt bé amb els meus amics i companys, i em vaig sentir molt realitzat per estar fent bona acció social.

Cristianisme i Justícia

LLORENÇ PUIG I PUIG, SJ

Director

XAVIER CASANOVAS COMBALIA (P. 2001)

Cristianisme i Justícia,
centre d'estudis
dels jesuïtes de Catalunya
dedicat a la reflexió social

Ara fa ja gairebé 30 anys, el Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia dels jesuïtes de Catalunya donava les seves primeres passes per respondre a les concrecions de la Congregació General 32, la qual assenyalava als seus membres com a tasca prioritària "el servei de la fe i la promoció de la justícia".

L'objectiu que Cristianisme i Justícia persegueix és contribuir a la **transformació** de la realitat per avançar cap a un món més humà i més just i una Església més al servei dels pobres; i això vol fer-ho a través d'una **reflexió** social i teològica que analitzi amb rigor, denunciï des del compromís, i proposi alternatives als models actuals. Sempre en contacte i **col·laboració** amb altres persones i entitats amb objectius semblants.

Transformació, reflexió i col·laboració són, doncs, tres pilars que ens mouen a treballar cada dia per un altre món possible.

El Centre és conegut sobretot pels seus Quaderns, que arriben a més de 45.000 persones de tot Espanya i d'arreu del món. Els Quaderns proposen reflexions que aporten esperit crític, capacitat de lectura i claus per interpretar els reptes dels nostres temps; però també volen plantejar propostes per afrontar el moment d'incertesa que estem vivint. Tot plegat, des d'una perspectiva cristiana que té com a centre la causa dels pobres i la justícia.

Aquest any, gràcies a un acord amb l'Associació d'Antics Alumnes del Col·legi Sant Ignasi, tots aquells antics alumnes que us trobeu entre

les promocions 1961 i 1996 que per tant celebren entre els 15 i els 50 anys com a Antics, rebreu a casa durant un any els Quaderns CJ.

Aquesta proposta s'emmarca dins l'objectiu dels Antics Alumnes d'oferir eines per continuar la formació i el creixement personal rebuts a l'escola, i de col·laboració constant amb la Companyia de Jesús a Catalunya.

Aquells antics alumnes que siguin de promocions anteriors al 1961 o posteriors al 1996 i vulguin rebre els quaderns, tan sols cal que envien un email a info@fespinal.com i us els enviarem gratuïtament a casa.

En cas que no volguéssiu rebre els quaderns o bé desitgéssiu rebre'ls en castellà (per defecte s'enviaran en català) envieu un e-mail a l'adreça info@fespinal.com.

Per finalitzar us recomanem que entreu al nostre bloc www.cristianismeijusticia.net/bloc per poder seguir les nostres reflexions més actualitzades i estar en contacte amb nosaltres.

“L’objectiu que Cristianisme i Justícia persegueix és contribuir a la transformació de la realitat per avançar cap a un món més humà i més just i una Església més al servei dels pobres...”

Llorenç Puig i Puig, SJ

Cristianisme i Justícia

Roger de Llúria 13
08010 Barcelona
Tel: 93 317 23 38
Fax: 93 317 10 94
info@fespinal.com

www.cristianismeijusticia.net

Així és el Txad: t'agafa i no et deixa

NÚRIA VILLALONGA

Professora del Sant Ignasi-Sarrià

Es diu Marie, i és vídua. Com tantes dones al Txad. No té por d'anar sola a casa a les fosques, al vespre, perquè, com ens diu: "Saps? Les vídues sempre anem acompanyades..."

Viu en una caseta de fang, a Sarh, al sud del Txad. Ens ajuda a fer el sopar al vespre. Ens estima. Un dia, parlant amb ella, ens diu que li faria pena acomiadar-nos, que marxem... : "Són sempre tristos, els comiats..." I afegeix, poc després: "Però tranquils, jo sempre estaré amb vosaltres, us acompanyaré sempre..." Així és el Txad. T'agafa i no et deixa.

El Txad és una moneda amb dues cares: una dura, crua, cruel... una altra càlida, que et somriu, vital, intensa, atraient, humana... La fragilitat al Txad sempre et sorprèn. La pluja ho paralitza tot. La mort està molt present. La vida és molt precària: la malaltia sempre està a l'aguait. Els projectes sempre troben obstacles, dificultats. Com ens agrada dir: "Al Txad, tot és pla"...! Perquè, en efecte, el país és ben pla, allà... "però tot és costa amunt", tot es fa costerut, sempre has de vèncer dificultats per fer les coses.

Però enmig d'aquesta fragilitat, quan el Txad et somriu, et captiva. Com els txadians ja saben que nosaltres som uns ignorants dins la seva realitat, ens acompanyen i ens cuiden sempre. Com el Christian, l'amic del Sali, el nostre veí. És un nen d'uns set anys. Porta els vestits esparcats, va descalç, i mai ha vist un mapa del Txad. Una tarda, després de la pluja, sortim a passejar. El petit Christian capta la nostra poca traça quan intentem baixar a la vora del riu. Sense dir res, i acostant-se pel darrere, t'agafa la mà i et diu: "Tu tranquil, vine amb mi, que jo t'ajudo". Aquest és el nostre guia de set anys... Així és el Txad. T'agafa i no et deixa.

Esperem un paquet que ha d'arribar d'Addis Abebba. Ve de Roma: és el kit d'internet per satèl·lit per al col·legi Saint Charles Lwanga. L'hem pogut portar gràcies a l'ajut de l'Associació d'Antics Alumnes del Sant Ignasi. Passen els dies i ens diuen que està en camí. Per aquí tot-

hom està pendent de la seva arribada. El pare Diddy ha anat a buscar-lo a N'Djamena, a 600 km de Sarh, que es fan en 16 hores perquè trossos del camí estan per asfaltar... El Hassan i el Kizito s'encarreguen del seu muntatge recolzats en una bastida casolana de fusta. Trobar l'orientació del satèl·lit és un art. A la nit, la llum del monitor, amb els colors vermell de senyal baix, i verd en algun moment, són signes d'una nova etapa per a l'escola. Un revestiment de plàstic protegeix el cable del sol, la pluja, els animals, de la intempèrie. Internet ja ha arribat. Tothom vol entrar, vol mirar el correu... fan cua, ens demanen quan estarà ja a punt. Quan un veu a través de la porta oberta la parabòlica, té la impressió de contemplar una nova finestra que s'obre al col·legi Saint Charles Lwanga. En tota la ciutat no hi ha cap 'cybercafé' ni connexió pública a internet.

L'Associació EnxarTxad vol seguir donant suport a aquesta escola i la seva gent. Amb aquesta línia de comunicació esperem poder seguir més de prop la vida allà. Estem encetant un nou projecte de beques per a estudiants del col·legi que vulguin continuar amb estudis universitaris a l'Àfrica. El Txad necessita bons professionals i gent ben formada que tingui ganes de tirar endavant el seu país. Com ens deia el Dr. Edouard, que s'encarrega del dispensari de Maïngarà: "Un dia algú va creure en mi". En un país amb quatre metges per cada 100.000 habitants, val la pena apostar per les persones.

Volem agrair nosaltres també, en el seu nom, el vostre suport. Nosaltres ens estimem molt el Txad, aquella gent, aquella realitat. Poder compartir això amb gent d'aquí ens fa remoure la nostra experiència. És un regal veure com el que tu has viscut ha arribat també a la gent d'aquí, com es contagia aquest sentiment. Les persones d'aquí, els Antics Alumnes, han sabut captar aquestes necessitats, i han volgut ajudar. Perquè així és el Txad: t'agafa i no et deixa.

L'estiu del 2010 han anat al Txad amb el grup EnxarTxad'10, els següents antics alumnes del sant Ignasi-Sarrià: Bruna Julià, Guillermo Gal·dón, Pablo Bernal, Toni Sala i Alexis Bueno, SJ.

Acuerdo de esponsorización con el RACC

Junta de l'Associació

RACC

Durante el pasado mes de marzo se alcanzó un acuerdo de esponsorización entre el Real Automóvil Club de Catalunya (RACC) y nuestra Asociación. Firmaron el acuerdo los señores Josep Mateu

Negre, director general del RACC, y nuestro presidente José Manuel Casasnovas Roldós. Se da la circunstancia que Josep Mateu es antiguo alumno de Sant Ignasi-Sarrià (P.1971), y este año cumplirá 40 años de la salida del colegio, celebrándolo el sábado

7 de mayo, día del antiguo, junto a sus compañeros de promoción. Desde estas líneas agradecemos al RACC su incorporación como esponsor de la Asociación, especialmente en estas épocas de dificultad por las que atraviesan muchos sectores de la economía española, y que hace más difícil los acuerdos de esponsorización. Gracias a nuestros esponsors la Asociación tiene más facilidad en cumplir con los objetivos para los que fue fundada, y especialmente mantener las donaciones a actividades solidarias relacionadas con la Compañía de Jesús.

Información sobre Protección de Datos Personales

Associació d'Antics Alumnes

El tratamiento de sus datos que figura en la base de datos de la Asociación de Antiguos Alumnos (a su disposición en las oficinas de la Asociación) tienen por finalidad el desarrollo de sus relaciones con la Asociación, la notificación de eventos que la Asociación convoque, y la comunicación de ventajas que ésta obtenga para Vd. a través de las relaciones con las empresas que esponsorizan a la Asociación al poner el anuncio de sus actividades en el catálogo, la revista Estol, envío de correo postal o por email y a través de la página web de la Asociación, así como la realización de ofertas comerciales, por cualquier canal, acerca de las actividades que prestan dichas empresas esponsor, y que estarán relacionadas con los sectores de actividad de aquellos: seguros, banca, publicidad, envíos postales (correspondencia empresarial) y viajes.

Si no desea recibir ofertas propias o de las empresas que esponsorizan la Asociación, le rogamos lo comunique en un plazo de 30 días al teléfono de nuestra secretaría general que figura en esta revista o bien personalmente en las oficinas de la Asociación. De no indicarnos lo contrario, entenderemos que consiente la recepción de las mencionadas ofertas.

Le recordamos que, en cualquier momento, puede ejercitar sus derechos de acceso, rectificación, oposición o cancelación, así como revocar el consentimiento prestado dirigiéndose a las oficinas de la Asociación, c/ Carrasco i Formiguera 32, 08017 Barcelona (ref. LOPD).